

Na vaše dotazy odpovídá prof. MVDr. Z. Knotek, CSc.

Veterinární poradna

Měla jsem pět a půl roku anglického buldoka Jacka. Celý svůj život se potýkal s různými zdravotními problémy, ale v poslední době se zdál být v docela dobré kondici. V polovině července byl na pravidelném očkování polyvalentní vakcínou. Krátce po očkování byl neklidný. Než jsme stačili z kliniky, kde byl očkovan, odjet, zemřel. Je pravdou, že bylo velké teplo, ale v autě máme zabudovanou klimatizaci, pití měl k dispozici. Písemnou pitevních zprávu nemáme (ani jsme ji nechtěli), ale ústně nám bylo oznámeno, že srdce, plíce i játra byla v pořádku. Silně však krvácel do břišní dutiny z části střeva, a proto zemřel na vykrvácení. Krmili jsme ho vždy jen kvalitní, vařenou masitou stravou, rýží, těstovinami a zeleninou. Dostával také Denta Stix pro každodenní péči o chrup. Jinak bral alavis a biotin na srst. Pochybujeme o závěrech pitvy a domníváme se, že příčinou úmrtí byla vakcinace.

E. D., Děčín

Určité formy nepříznivých zdravotních komplikací, které jsou spojené s očkováním psů, koček, ale i dalších druhů zvířat, se mohou dostavit a veterinární lékaři o tomto riziku dobře vědí. Kromě neadekvátní reakce imunitního systému očkovacího zvířete na určitou součást vakcíny mohou být ve hře i další (a v některých případech mnohem závažnější) příčiny narušení zdraví. Po dlouhé cestě automobilem vybaveným účinnou klimatizací mohl následovat první nepříjemný moment již při přechodu do prostředí velmi teplého. U anglického buldoka je pravděpodobnost komplikací v takovém případě relativně vysoká. Anatomická stavba počátečních úseků dýchacího systému u buldoků a jim příbuzných plemen je běžně příčinou stavů dušnosti. V případech extrémně vysokých teplot v horkých letních dnech je riziko takových komplikací a selhání kardiovaskulárního systému značně vysoké. Určitě by bylo vhodné požadovat oficiální písemnou zprávu o příčině úhynu psa, kde by byly podrobně uvedeny všechny

změny a odchylky od normálního stavu jednotlivých orgánů, případně i postižených tkání. Při absenci takového dokumentu mohou někdy skutečně vzniknout pochyby o vlastní příčině smrti. To je velmi nepříjemné pro obě zúčastněné strany. Bezprostřední vykrvácení psa do gastrointestinálního traktu po aplikaci běžné vakcíny je vskutku neobvyklý případ. Nelze však vyloučit spolupůsobení mnoha dalších faktorů. Zdá se pravděpodobné, že u pacienta existovalo dlouhodobé poškození určitého úseku střeva, které se však nijak výrazně neprojevovalo klinickými příznaky. Cesta automobilem a návštěva veterinárního zařízení (u psa, který byl zřejmě opakovaně léčen) mohly být důvodem zvýšené koncentrace hormonálních látek spojených se stresem. Pokud byl předtím pacient opakovaně léčen například steroidními antiflogistiky, je možné považovat přítomnost ulcerací v oblasti žaludku a dvanáctníku za velmi pravděpodobné. Doporučuji spojit se s ošetřujícím veterinárním lékařem a celou záležitost znovu podrobně prodiskutovat.

Vážení, musím se na vás obrátit s jedním dotazem, který mne v poslední době tíží. Veterinárních ordinací je všude kolem nás jako hub po dešti, ale co úroveň veterinárních lékařů? Nechtěli byste otevřít tuto problematiku? Jestli máte pejska, tak vám také přeji erudovaného veterinárního lékaře, který nechce být brzy bohatý.

E. D., Děčín

Skutečnost, že počet veterinárních zařízení ve srovnání s obdobím do roku 1989 několikrát násobně vzrostl, je zcela evidentní. Ostatně to platí i pro všechny ostatní formy profesí v oblasti služeb. To je situace velmi příznivá a svědčí o existenci zcela přirozeného rozvoje společnosti. Navíc je naprosto nezpochybnitelné, že kvantitativní ukazatelé jsou v přímé souvislosti s kvalitou poskytovaných služeb. Každý rok ukončí úspěšně studium na Fakultě veterinárního lékařství Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně přibližně sto

studentů šestého ročníku. Obdobně jako v ostatních evropských státech i v České republice směřuje převážná část těchto absolventů do soukromého sektoru s výraznou preferencí klinických pracovišť orientovaných na veterinární péči u domácích zvířat. Šanci pro uplatnění mladých veterinárních lékařů v tomto směru ovlivňují různé objektivní i subjektivní aspekty, nicméně zcela jistě nelze opominout existenci přirozeného regulačního mechanismu zákona nabídky a poptávky po speciální formě poskytovaných služeb. Představa, že by například u nás v roce 1980 našel absolvent veterinární vysoké školy uplatnění v oboru chorob malých zvířat se specializací na zobrazovací metody nebo dermatologii, byla naprosto nereálná. To mělo do značné míry vliv i na strukturu oborů studovaných na vysoké škole. Lze s potěšením konstatovat, že tento stav lze označit jen za historickou připomínku. Kromě zásadních změn ve struktuře studia došlo i k rozvoji jednotlivých disciplín. V souladu s tím lze zaznamenat trend velké řady veterinárních pracovišť v poskytování rozmanitých služeb s důrazem na užší specializaci jednotlivých lékařů. To se odráží i v úrovni přístrojového vybavení klinických provozů. Bez jakékoliv snahy o neobjektivní nadhodnocení situace musím konstatovat, že odborná úroveň veterinární služby zaměřené na oblast domácích zvířat je velmi dobrá a snese v tomto směru srovnání se všemi ostatními státy evropské unie. Je zcela pochopitelné a přirozené, že v každém oboru lidské činnosti lze nalézt případy pozitivní i méně dobré. V žádném případě se však nedomnívám, že by studenty a absolventy veterinární univerzity charakterizovala snaha po rychle nabytém zisku. Již pouhá skutečnost, že jsou ochotni podstoupit všechna úskalí šestiletého studia oboru, který je právem na celém světě považován za absolutně nejtěžší, svědčí o schopnostech, skromnosti, trpělivosti a vytrvalosti. ■